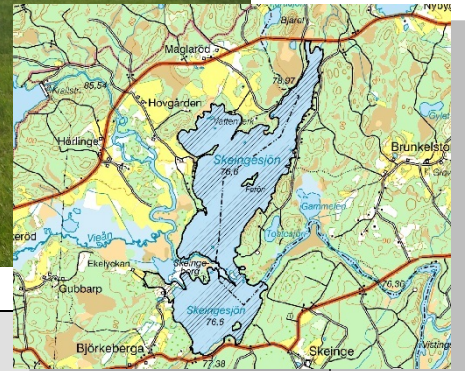

Bevarandeplan för Natura 2000-området Skeingesjön SE0420299

Skeingesjön, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Skeingesjön

Län:	Skåne
Kommun:	Osby och Hässleholm
Läge:	Ca 4 km väster Osby samhälle i Helgeåns huvudfåra uppströms Osbysjön
Markägare:	Enskilda
Areal:	276,1ha
Skyddsform:	Strandsskydd 100 m- 300 m
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 2002-01. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2018-06-07 respektive 2018-06-07.
Reviderad:	2018-01.

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan arealer och arter har beslutats av regeringen.

Mer information om Natura 2000

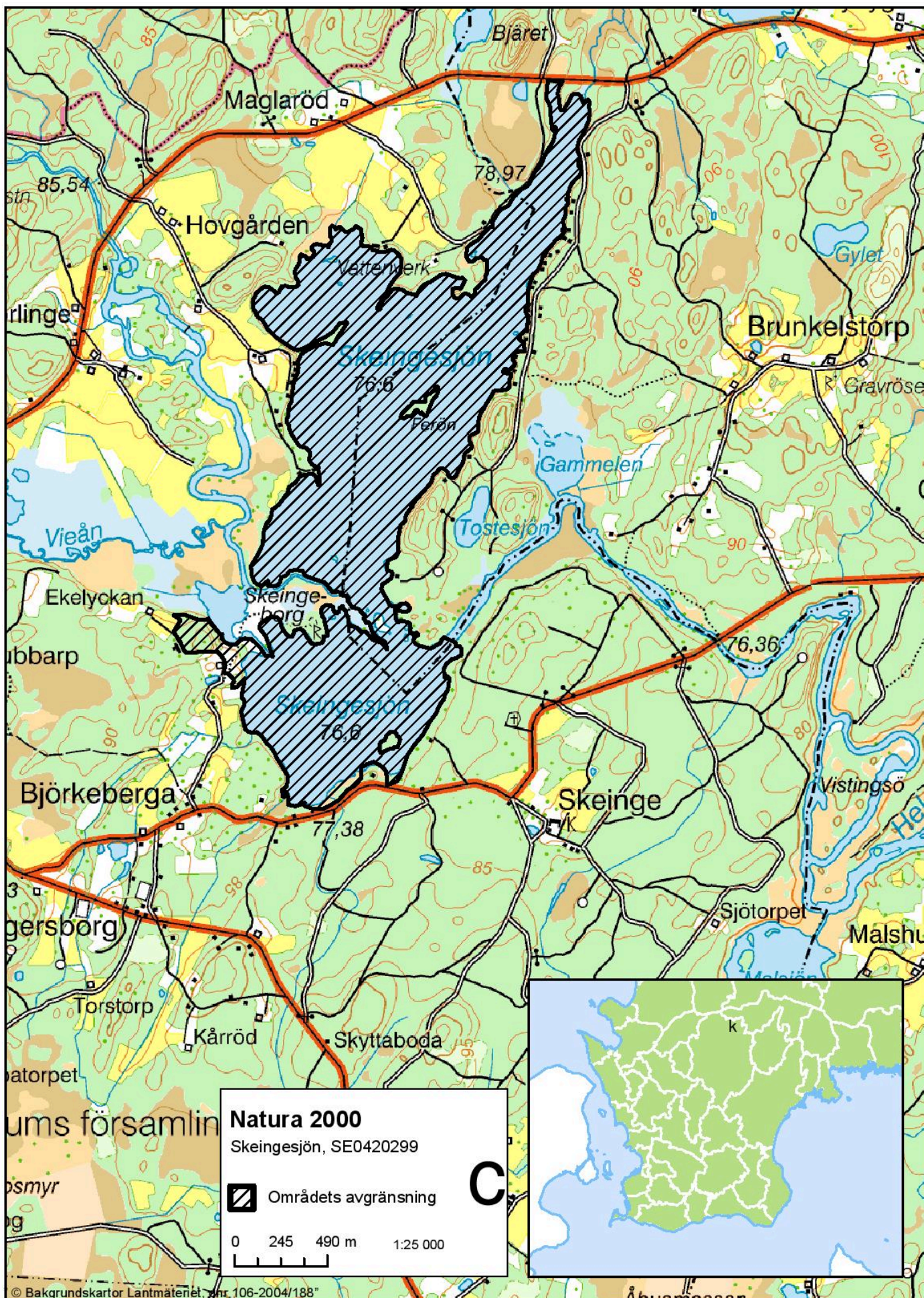
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA.....	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000.....	8
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden.....	8
Bevarandemål.....	9
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	10
Naturtyper.....	10
Natura 2000 – arter.....	12
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	13
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	15
Skydd och reglering.....	16
Prioriterade bevarandeåtgärder.....	16
Restaureringsåtgärder.....	16
Löpande skötsel.....	17
Uppföljning.....	17
REFERENSER.....	18
BILAGOR.....	18
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	19
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	20
Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.....	21
Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	22

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Skeingesjön i Hässleholms kommun är en rätt stor men inte alltför djup skånsk sjö med snabb omsättningstid (ca. 0,21 år) i Helge ås huvudfåra (sjöytan är 2,35 km²; största djupet är 7 m och medeldjupet 2,7 m; avrinningsområdet är hela 1991 km²). Kalkning startade 1984 med doserarkalkning (Simontorp) uppströms Skeingesjön.

Sjöns avrinningsområde domineras av skogs- och myrmark. I stort sett hela Helge ås fallhöjd regleras i huvudfåran genom flera stycken, efter skånska förhållanden, stora kraftverk.

Rinnsträckorna nära Skeingesjön är dock oreglerade. Den korta, oreglerade sträckan öster om Skeingesjön och mellan denna och Osbysjön rinner forsande fram genom ett ekologiskt och hydrologiskt mycket intressant våtmarksområde. Det gör också rinnsträckan som ansluter Skeingesjön från väster. Nedre delen av Vieån och Helge å, före deras utlopp i Skeingesjön, passerar ett mer flackt men förnämligt våtmarksområde, Hörlinge ängar, som hyser mycket höga biologiska värden.

Skeingesjön används som ytvattentäkt för Osby tätort. Vatten tas från Skeingesjön för bildning av grundvatten genom konstgjord infiltration för att sedan via vattenverket och ledningar ledas till Osby.

Området i och runt Skeingesjön är kulturhistoriskt mycket intressant och visar på lång tids brukande av mark och vatten. Danska statsmakten, troligen i form av ärkebiskop Absalon i Lund, visade här sin makt genom att under slutet av 1100-talet och på Borgön i västra Skeingesjön anlägga en åttkantig borg, med ca 40 meters diameter av korsfarartyp, den så kallade Skeingeborgen. Vitsen med detta bygge lär ha varit flerfaldig. För det första, ville ärkebiskopen här visa sin makt gentemot ett Sverige i vardande. För det andra, ville han här utnyttja de för danska kronan så viktiga och dyrbara naturtillgångarna järn, i form av sjö- och myrmalm samt rödjord och trä, för tjärproduktion och järnframställning. Järn producerades enbart öster om Skeingesjön medan trätjära endast utvanns väster om sjön, sannolikt ett resultat från en myndighetsutövning. För det tredje, fungerade borgen som en lager- och vaktlokal för producerade varor och som en utskeppnings- och försvarsplats för varor på Helge å mot Hanöbukten, detta trots forsar och då inte utbyggda vattenfall. Senare tider har herrgårdar som Björkeberga i SV med säte för det dåvarande länet Björkeberga och Skeinge herrgård i SÖ och Hovgården i NV har fungerat samlande för folk i trakten. Berggrunden består av gnejs och granit.

Skeingesjön ligger ganska isolerat och dess grad av bakgrundsstörningar är förhållandevis låg och mest märkbar under högsommaren. Längs sjöns nordöstra strand finns flera sommarstugor. En "kanotled" från Vittsjöområdet i Vieån passerar genom området med Hörlinge ängar och ut vidare ut i Helge å. Därefter går kanotleden in i Skeingesjön från väster i Helge ås inflöde i höjd med Skeingeborg, vidare över sjön och ut genom Skeingesjöns avlopp till en forssträcka i Helge å, som så småningom passerar Västra Malshult innan ån mynnar i Osbysjöns västra del.

Fisket i Skeingesjön förvaltas av Skeingesjöns fiskevårdsområdesförening bildat enligt lagen om FVO 1977. Den lokala förvaltningen av fiske och vattenresurser finns dokumenterad sedan 1935, då fiskevattenägarna startade en lång process mot myndigheter och pappersbruk innan de fick rättelse av de förhållande som orsakat omfattande fiskdöd. Det är mycket tack vare detta

mångåriga och lokala engagemang som Skeingesjön idag är en värdefull och artrik sjö. Skeingesjön utgör ett mycket populärt område för fiske, naturskyddsföreningar och bioturism likväl som för fiskerättsägare, markägare och närboende. Skeingesjön angränsar till ett annat litet Natura 2000-område, Skeingeborg, SE0420262 som ligger på en landtunga i sydvästra delen av sjön.

För några år sedan, 2010-11-07 brast dammen vid Hästberga-kraftverket pga. ett tekniskt fel som innebar att dammluckorna inte reglerade vattennivån så att vattnet steg okontrollerat. Företaget dömdes senare till att betala företagsbot. Dammhaveriet medförde att sediment har fraktats med den starka strömmen vid haveriet, block samt sten från vallarna runt kraftverket färdades kortast väg och ligger utmed vattendraget medan finsediment från botten av dammen spolades ut i Skeingesjön samt Tuvesjön. Träd, skjul m.m. rycktes med och förstör ytterligare när materialet far fram. Bråte har samlats flera meter upp på land. Bedömningen av mängden sediment är att det har maximalt lagt sig 5 000 m³ i Skeingesjön och Tuvesjön. Denna mängd är fördelad på en stor yta, ca 30 ha, eftersom det är relativt tunna lager som lagt sig i sjöarna.

Erosionskador har skett i kanter av främst vattendraget, båtar har inte kunnat användas pga sedimenten. Musslorna har inte påverkats, det fanns inte många i åfåran närmst kraftverket, de finns längre nedströms efter Forsbergs ö. Den föredrar erosionsbottnar utan inbäddning och pålagring av finsediment. (d.v.s. väl syresatt fingrus utan inslag av organiskt material).

De högsta tätheterna hittas i rinnande till svagt strömmande vatten, medan arten är direkt ovanlig såväl i lugnflytande som i starkt strömmande och forsande miljöer.

Åfåran närmast f.d. kraftverket utgör mer en starkt strömmande rensad kanal. Kanalen gjordes 1957-1958 efter att kraftverksföreningen år 1956 fått fallrätten till 10 m fallhöjd från nivån 89,03 till 88,00. Kraftproduktionen var tidigare 8500 MWh ett normalår enligt bolagets siffor, vilket motsvarar elförbrukningen för 340 eluppvärmda villor.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Skeingesjöns naturtyper med arealer och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gynnsam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)	269,7		269,7
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	1,7		1,7
Trädklädd betesmark (9070)	0,61	1,7	2,3
Total areal naturtyper:	273,7		
Total områdesareal:	276,1		
Arter			
Hårklomossa <i>Dichelyma capillaceum</i> (1383)	Fullgod		
♦ Utter, <i>Lutra lutra</i> (1355)	Fullgod		
♦ ny art/naturtyp som inte är beslutad av Regeringen			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är naturtyperna Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110) och Trädklädd betesmark (9070) samt Natura 2000-arterna utter och hårklomossa.

Motivering:

En mineralfattig sjö i Helgeåns vattensystem. Området går genom två biogeografiska regioner. Både botaniskt och ornitologiskt värdefull sjö. Runt sjön finns många sommarstugor, och det är ett populärt område för fiske och ekoturism, till exempel kanotpaddling. En del viktiga kulturlämningar finns i området.

Bevarandemål

Sjön

Arealen av Näringsfattiga slättsjöar (3110) ska vara minst 269,7 hektar.

Den hydrologiska regimen ska vara naturlig. Det ska finnas en naturliknande vattenståndsvariation som skapar en variation av strandmiljöer med hög biologisk mångfald. Naturtypen näringsfattiga slättsjöar (3110) är extra känslig för ändringar i grundvattnets nivå och ändringar i grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur.

Strandzonen ska präglas av en återkommande störning i strandzonen med periodvis blottlagda stränder och en årlig kortskottsvegetation (t ex vågerosion, ishyvling, bete etc). Det ska finnas sträckor som präglas av erosion och sedimentation (meandring) som skapar blottlagd jord/strandzon och strandbrinkar. Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen. Försurning ska inte förekomma. Syrgashalten ska vara god. Halten av näringsämnen ska vara naturligt låg (oligotrof). Det ska finnas kortskottsvegetation (notblomster och strandpryl) som är vanligt förekommande på lämpligt bottensubstrat. Sjön ska ha en naturlig strandzon och närområde. Kortskottsväxternas utbredning i djup och sida ska inte minskas. Ett stabilt abborrdominerat fiskesamhälle etableras.

Typiska/karakteristiska arter ska förekomma rikligt. De typiska arterna i sjön är strandpryl, notblomster och fåglarna storlom och fiskgjuse.

Natura 2000-arterna utter och hårklo mossor ska finnas i livskraftiga populationer.

Betesmarkerna

Arealen av Fuktäng med blååtäl och starr (6410) ska vara minst 1,7 hektar. Arealen av träddklädd betesmark (9070) ska vara minst 0,61 hektar.

Regelbundet bete ska påverka området. Hydrologin ska vara naturlig med naturliga grundvattennivåer som skapar markfuktighet. Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi. Vattenståndet ska variera naturligt och översvämningar sker regelbundet och/eller säsongvis. Det ska inte finnas några avvattande eller tillrinnande diken eller körspår eller andra avvattande anläggningar som medför negativ påverkan. Ingen antropogen näringstillförsel, inklusive tillskottsutfodring av betesdjur, ska förekomma.

Betesdjuren ska inte ges medel mot parasiter som finns kvar i dyngan och kan påverka dynglevande organismer negativt. Det ska finnas gamla träd och föryngring av nya träd som efterträdare av ekarna. Värdefulla träd (t ex bärande och blommande träd, hagmarksträd, hamlade träd, grova träd etc.) ska finnas.

Ingen skadlig ansamling av förna ska finnas i området efter vegetationsperiodens slut, dock kan fuktängarna tillåtas vara mindre betade. Grundvattenytan ska variera naturligt och vara hög under större delen av året.

Det ska finnas död ved t ex torrträd, hålträd, liggande död ved etc. av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier. Det ska finnas solexponerad bark/ved. Det ska finnas värdarter för typiska/karakteristiska arter och direktivarter. Främmande/invasiva arter ska inte förekomma. Ingen igenväxningsvegetation vedartad/örtartad ska förekomma mer än i begränsad utsträckning.

Typiska och karakteristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska föryngra sig. De typiska arterna för fuktängen (6410) är blodrot, klockgentiana, svinrot, ängsvädd och fågeln

storspov. De typiska arterna för den trädklädda betesmarken (9070) är liten blåklocka, gökärt, knägräs, gullviva och ängsvädd.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Oligotrof sjö (3110)

WA39065574 / SE624976-138228

Skeingesjöns vatten är tyvärr inte så klart som man skulle förvänta sig av biotoptypen, siktdjupet rör sig om någon meter och vattenfärgen är hög, brunfärgad av järn och humus från omgivande skogs- och myrmarker. Förhöjda vattenfärgsvärden är något vi sett inträffa för alla vatten åtminstone söder om Dalälven över de senaste 30 åren. Från Agrells undersökningar av musslor i Skeingesjön vid midsommartid 1943, vet vi att denne definierade sjöns vatten som varande: ”clear, yellowish brown, lime value 1,9, pH 7,5”, med andra ord ett rätt färgat vatten redan då, för idag drygt 60 år sedan. Försurningsprocessen som verkat över områdets sjöar har fått till följd att Skeingesjön idag kalkas indirekt, med kalkning på flera platser uppströms sjön. Framst effekt på sjön har kalkningsinsatser i dess nordliga tillflöde, Simontorpsån.

Försurningsprocessen och markbearbetning har tillsammans verkat vattenfärgshöjande.

Skeingesjön är idag starkt brunfärgad med en median vattenfärg på 215 mg Pt/L. Skeingesjön har idag en relativt stabil försurningskemi (med avseende på pH och alkalinitet). Vi vet emellertid inte hur hög den oorganiska halten av aluminium är. Skeingesjön är huvudsakligen utsatt för påverkan av faktorer med koppling till miljöproblemet övergödning men är också påverkad av miljöproblemet försurning samt i viss mån av regleringseffekter på hydrologin. Både fosfor och kväve är något höga i Skeingesjön. Vi bedömer att endast fosfor verkar tillväxtbegränsande. Fosfatfosforhalten var extremt låg 2014 medan totalfosforhalten var hög både vår och sommar detta år. Det oxiderade kvävet var lågt i Skeingesjön både under vår och sommar 2014, medan total-kvävet var lågt bara under våren.

Halten oxiderat kväve (som NO₃-N) sjunker med mer än hälften från vår till sommar men verkar trots det inte tillväxtbegränsande, vare sig under vår eller sommar. Koncentrationen av totalkväve (TN) sjunker något lite under sommaren relativt under våren, minskningen verkar inte vara signifikant.

Skeingesjöns fiskfauna är unik och otroligt artrik! Vid provfisken har tolv arter fångats. Detta, så vitt vi känner till det, överträffas endast av Ivösjön i Skåne. Bland dessa fångade arter, hittar vi rariteter som sandkrypare, ål, mal och faren, men också den i Skåne inte så vanliga björknan. Alla tre arterna finns emellertid rätt allmänt i Helgeåns sjöar. Arter i sjön är; abborre, benlöja, björkna, braxen, faren, gers, gös, mört och sandkrypare. Sjön har tidigare provfiskats tre gånger; 1988, 1995 och 2001 då har ytterligare tre arter fångats; sarv, sutare och gädda.

Markägare har enligt lag enskild fiskerätt som vattenägare. Fiske för utomstående sportfiskare upplåts mot lösen av fiskeavgifter. Det bedrivs ett visst nät- och handredskapsfiske i sjön men samtidigt sker en viss utsättning av fisk. Fisketrycket bedöms vara normalt. Jämfört med såväl andra ”sydvästsvenska skogssjöar” som med den ”svenska” sjön var antalet fångade individer i Skeingesjön 2014 mycket färre för abborre, mört, benlöja, gädda och sarv samt betydligt färre för braxen och gers. För gös motsvarade antal fångade fiskar vad som kan förväntas i en ”sydvästsvensk skogssjö” men var betydligt färre än i en ”svensk” sjö i allmänhet. Jämfört med den ”svenska” sjön var antalet fångade individer i Skeingesjön 2014 mycket färre för björkna, något färre för faren och betydligt fler för sandkrypare. Abborrpopulationens tillstånd i Skeingesjön 2014 verkar ha förbättrats något relativt tillståndet 2008. Inga reproduktionsproblem kunde påvisas för 2014. Mörtpopulationens tillstånd i Skeingesjön 2014 verkar ha förbättrats något relativt tillståndet 2008. Problem med reproduktionen kunde emellertid fortfarande skönjas för 2014, liksom för 2008.

I Skeingesjön häckade tidigare storlom och fiskgjuse, samt en rad andra sjöfågelarter. Närheten till Hörlinge ängar och Malshultsområdet leder till födosök i sjön av arter som häckar där som t.ex. trana, grågås, duvhök, storspov, rödbena och grönbena. Skeingesjön gästas också av många migrerande sjöfågelarter, man kan t.ex. se stora flockar med ejder och sjöorre i området. Höst och vinter är Skeingesjön ofta en bättre sjöfågellokal än den närbelägna, fågelrika Hörlinge ängar. Forssträckor och stenbroar längs till- och avflöden leder till normal häckning av forsärla och strömstare samt med någon intervall kungsfiskare.

Agrell noterade en av karaktärsarterna för habitatet, kortskottsväxten notbomster (indikatortal 5), i sjön. Han beskrev också förekomst av tre övervattensväxter knappsäv, sjösäv och bladvass samt en långskottsväxt, hårslinga (indikatortal 5,5). Hårklomossa, finns allmänt runt Helge ås inflöde till Skeingesjön och längs Borgöns stränder. Här växer också rara arter som flytsäv (indikatortal 4), som i Skåne endast finns på några platser men som finns rikligt i Skeingesjön, samt den liksom hårklomossan, översvämningskrävande sjötåteln. Arten har dock minskat de senaste åren utan känd orsak. Andra ovanliga arter i sjön är myrtåg, klockgentiana och krypfloka.

Hårklomossa växer på stenblock och träd- och buskbaser i områden som översvämmas med stora fluktuationer av vattenståndet och förutsätter därför att stranden och strandvegetationen samt hydrologin är intakta och inte utsätts för rensningar, dämningar, dikningar m.m. I sydvästra delen av sjön noterade Mikael Svensson i september 1997 det rödlistade klotgräset.

Fuktäng med blåtåtel eller starr (6410)

Stora delar av tarmen i sydväst består av fuktäng (6410). Dessa delar är nästan helt trädlösa men enstaka alar finns. Buskar som pors men också olika videarter finns. Arter som blåtåtel, ängsull, vasstarr, kärrsilja, veketåg, teveronika, blodrot, svinrot, ängsvädd, rödsvingel, brännässla, spikblad, flaskstarr, trådtåg, kråklöver, säv, älgört och tuvtåtel. Ett rödlistat gräs, sjötåtel finns bara här och vid några andra sjöar i nordöstra Skåne samt på Skanörs Ljung. Klockgentiana finns på många platser kring sjön.

Trädklädd betesmark (9070)

Naturtypen trädklädda betesmarker finns i den västra tarmen söder om Tuvesjön. Träden består av ek, ofta spärrgreniga och grova. Enstaka alar, björkar finns också.

Buskar av en och björnbär finns sparsamt. Blomskägglav växer på grenar och klena stammar av ek.

Arter som stenhår, ärenpris, liten blålocka, blodrot, gökärt, knägräs, gullviva, ängsvädd, vårbrodd, rödven, teveronika, hundkåx, tuvåtäl och blåbär förekommer i fältskiktet.

Natura 2000 – arter

Hårklomossa (1383)

Längs hela strandkanten mot Skeingesjön förekommer hårklomossan (*Dichelyma capillaceum*). Hårklomossan har tidigare ansetts vara ovanlig. Vid noggrannare inventeringar har den dock i vissa avrinningsområden visat sig var relativt väl spridd. Vieån och Skeingesjön är ett sådant område. Hårklomossan är en bra indikator på ett vatten som är relativt opåverkat.

Hårklomossa växer på stenblock, trädbaser och basen av buskar längs med stränder till sjöar och långsamt rinnande vattendrag där vattennivån har stora och naturliga fluktuationer. Den är knuten till den zon som översvämmas och dränks varje år och växer bara på stränder till vattensamlingar med ganska stora skillnader mellan högsta och lägsta vattenstånd (vattenståndsamplitud).

Sporkapslar är ytterst sällsynta i större delen av landet, och i Skåne står sannolikt vegetativ spridning för all förekommande spridning av arten. Arten förväntas vid vegetativ spridning normalt bara kunna sprida sig som mest 5 meter under en 10-årsperiod, och då i en linjär spridning längs med vattendrag. Detta innebär att arten har extremt svårt att sprida sig till nya lokaler, och skulle arten försvinna helt från en plats, så är det osannolikt att den skulle återetablera sig i den lokalen.

En måttlig störning i form av tillfälliga starka flöden och översvämningar gör att slingor av mossan lossnar och sprider sig till nya platser nedströms. För hård reglering av de vattendrag som mossan växer kring kan som bäst hindra arten från att sprida sig, och som sämst slå ut artens lokala population helt.

Utter (1355)

- Optimala miljöer för utter är vatten som erbjuder rikligt med lättillgänglig föda året runt och som är omgivet av landområden där uttern kan vila ostört, föda upp ungar, mm. Vintertid måste det finnas isfria vattendrag. Gärna ska livsmiljön bestå av stora mer eller mindre sammanhängande vattensystem. Dess föda består mestadels av fisk som lake, simpor och karpfiskar, men även groddjur, fåglar, insekter och mindre däggdjur kan ingå i dieten.

En utterhona behöver cirka 28 kilometer strandlängd som hemområde för att föda upp en kull ungar, och honornas hemområden överlappar inte. Hanarnas hemområden kan bli så stora som

45 kilometer långa, men kan överlappas med honornas hemområden. Storleken på hemområdena kan dock variera ganska mycket. Uttern kan förflytta sig flera mil, både på land och i vatten, när den uppsöker nytt revir eller en partner.

I södra Sverige finns uttern främst i eutrofa vatten. Orsaken till detta tros vara att miljögiftsbelastningen av fettlösliga ämnen är lägre i eutrofa vatten än vad de är i oligotrofa vatten. Eftersom uttern är en toppredator i näringskedjan är den extra utsatt för dessa miljögifter som lätt ackumuleras i kroppen.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Observera att dessa hot ej är föreskrifter som t.ex. för naturreservat utan är tänkt att användas som ett verktyg vid tillståndsprövning samt för att påvisa vad som påverkar Natura 2000-området.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Gödsling av betesmarker eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kväveläckage från omgivande marker, spridning av röt slam, stödutfodring m.m.) från annan källa än från betande djur som skadar mark och vegetation. Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga florin. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installning.
- Produktionsinriktat skogsbruk av strandskog i anslutning till sjön samt i 9070 i västra delen av området. Skogsbruket leder till att värdefulla element och strukturer försvinner, samt även leda till uttorkning genom ändrade markförhållanden och hydrologi. Det innebär i sin tur att många arter knutna till naturtypen, har svårt att överleva. Tillförsel av organiskt material som humus från bearbetning av skogs- och myrmark. Eftersom blomskägglav förekommer i skogsbryn och andra svårinventerade skogsmiljöer är den lätt att förbise. Det är därför lätt hänt att lokaler med blomskägg avverkas.
- Avverkning av grova träd, senvuxna träd, socklar, hålträd, döda eller döende träd inom området (västra delen) eller i strandskogarna runt sjön. Borttagning och bortforsling av markliggande död ved. Buskröjning.
- Borttagning och bortforsling av markliggande död ved.

- Om avmaskningsmedel används på betesdjuren så bör de betesmarker som ligger nära sjön ej användas förrän tidigast 14 dagar efter avmaskning. Avmaskningsmedlen bryts inte ner helt utan följer med spillningen ut och kan dels vara giftiga för alla dynglevande insekter, dels är de mycket giftiga för fiskar och andravattenlevande organismer. När det ligger nära Natura 2000-områden med vatten är det extra viktigt med ett par veckors karens.
- Bebyggelse, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt.
- Utdikning, dränering och andra ingrepp som ändrar de hydrologiska förhållandena och leder till uttorkning av naturtyper. Naturtyperna kan påverkas negativt även av perifera dikningsföretag, ledningsgrävningar och vägdragningar om de leder till sänkt grundvattennivå eller ändrad hydrologi på lokalerna. Dikesrensningar i omgivande skogsbruk påverkar också sjön negativt.
- Transporter, speciellt i fuktiga delar ger markspår som förstör vegetation och arter som vistas på marken. Tillförsel av färgat material som oxiderade metaller, t.ex. järn, som ett resultat av extrema vattenståndssfluktuationer i mark- och grundvatten. Uttern är känslig för förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. De är också känsliga för förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvalitén genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i vattendrag, försurning eller eutrofiering.
- Vattenuttag under lågflödesperioder kan innebära kraftigt sänkta vattennivåer, temperaturhöjning och syrgasbrist.
- Plantering av andra trädslag t ex gran.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvalitén genom t.ex. utsläpp av föroreningar och gifter i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Rensning, dikning eller muddring av sjön.
- Borttagning av sediment grumlar sjön och sprider föroreningar som har varit bundna till sedimentet eller lösta i sedimentets porvatten. Även organiskt material sprids och bottenstrukturen förändras vid sedimentförflyttningar. På dumpningsplatsen begravs alla organismer av ett tjockt lager av de nya massorna.
- Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen. Uppbyggnad av kraftverk. För hård reglering dvs att man får en konstant vattennivå eller om vattenståndet fluktuerar ofta, har en mycket negativ påverkan på populationen av hårklomossa och tjockskalig målarmussla, och är ett hinder för artens överlevnad och möjlighet att sprida sig. Däremot kan arterna trivas om vattenståndet fluktuerar kraftigt under längre perioder men bäst är ett naturligt vattenstånd. Enstaka kraftiga höjningar av vattenståndet som bara sker vid ett tillfälle, som vid dammhaveriet påverkar inte musslorna. Vattenreglering och vandringshinder i vattendragen påverkar uttern också. För hård reglering har en negativ påverkan på populationen av utter, och är ett hinder för deras möjlighet att sprida sig. I det reglerade vattendraget utjämnas flödet under året eftersom vattnet från vårfloden magasineras och släpps igenom kraftverket då elkraften behövs. Flödestoppar uteblir och under vinterhalvåret blir flödet högre.

- Fasta fiskeredskap som uttrar fastnar i. Ofta kan utter fångas av misstag i minkfällor och dylikt då ingångshålet är för stort.
- Utfiskning av fisk som utgör viktiga bytesdjur för utter.
- Trafiken är ett stort hot mot uttern
- Uttern behöver en skyddande zon med vegetation vid strandkanten.
- Förekomst av signalkräfter och för naturtypen främmande fiskar som kan skada känsliga organismer i vattendragen. Andra främmande arter som sjögull tar över hela sjön. Detta är ett indirekt hot mot uttern då det riskerar att rubba ekosystemet i utterns livsmiljö.
- Exploatering av sjöns stränder. Detta påverkar uttern också.
- Tillförsel av näringshöjande ämnen, främst fosfor. Troligen utgör övergödning ett stort hot för hårkломossan också.
- Försurande nedfall eller försurande ämnen från avverkning.
- Påverkan på minerogena bottenar som leder till ett ökat inslag av organiskt innehåll.
- Störningar från friluftsliv och annat under häckningsperiod för t.ex. fiskgjuse och storlom.
- En alltför kraftig utglesning av träd- och/eller buskskikt längs stränderna utgör ett hot för hårkломossan som ofta växer vid trädbasen.
- Det främsta hotet mot klockgentianan är upphörande slåtter och bete. Torrläggning och beskogning av mader och fuktängar är också ett hot.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

På grund av att fornlämningar finns i området måste alla åtgärder som skulle kunna ha en inverkan på dessa först samrådas med kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne. Det är också kulturmiljöenheten på Länsstyrelsen Skåne som avgör om en åtgärd bedöms påverka eller inte påverka en fornlämning. Exempel är åtgärder så som slyuppdragning eller markberedning.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken runt sjön. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Området har strandskydd men detta skyddar endast mot bebyggelse nära sjön. Det finns inget miljöstöd på områdets betesmarker. Länsstyrelsen vet inte om betesmarkerna i tarmen i sydost betas numera. Ett flertal nyckelbiotoper finns i strandzonen till sjön.

Då det finns risk för att sjön indirekt kommer att regleras via vattenkraftverk så anses inte de nödvändiga bevarandeåtgärderna vara tillräckligt reglerade via lagar, skydd och avtal.

Objektet kommer att läggas in som ett DOS-objekt (Digitalt Områdesskydd) så att området kan utredas vidare för framtida skydd i form av naturreservat eller naturvårdsavtal.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade bevarandeåtgärderna är att fuktängar och trädklädda betesmarker fortsätter att betas och att växtligheter som vass röjs runt sjön men träd framförallt med hårklomossa sparas. Den naturliga fluktuationen av vattenståndet måste bevaras eller så måste man på konstlad väg få till så att vattenståndet fluktuerar kraftigt under längre perioder.

Restaureringsåtgärder

Fortsatt indirekt kalkning med framförallt kalkdoserare.

Det vore önskvärt med skogsbeta och uppröjning av yngre träd i det område med icke fullgod bevarandestatus och som utgörs av trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ.

Se över enskilda avlopp i området, detta kan vara en av anledningarna till att både fosfor och kväve är något förhöjda i sjön.

Fiskebeståndet för en del fiskar som björkna och faren verkar ha gått ner och ett ökat provfiske samt ett ökat antal vattenanalyser kan vara motiverat tills man ser om populationerna ökar.

Löpande skötsel

Fortsatt bete på fuktängar och i trädklädda betesmarker.

Röja och gallra växtlighet runt sjön t.ex. vass, sly m.m. Tänk dock på att träd som har hårklomossa vid basen sparas. Spara även träd med blomskägglav uppe i kronan. De förekommer i skogsbyn och andra svårinventerade skogsmiljöer och är lätta att förbise. Det är därför lätt hänt att lokaler med blomskägg avverkas.

Fiskevårdsföreningen för en hård kamp mot sjögull där alla medlemmarna håller uppsikt på arten.

Om det blir att ett nytt vattenkraftverk byggs i Helge å får inte sjön eller vattendraget regleras så att man får en konstant vattennivå eller så att vattenståndet fluktuerar ofta förändrade regleringsbestämmelser (begränsad korttidsreglering och ökade minimiflöden) i kombination med ändring av regleringsrutiner så att de passar för flodpärlmusslan. Då försvinner värden som hårklomossa och tjockskalig målarmussla (som finns i ån).

Vid regleringar där vattenståndet fluktuerar kraftigt i längre perioder kan hårklomossa trivas och t.o.m. vara riktigt vanlig.

Omlöp vid kraftverket behövs för både snabbsimmande och lugnt simmande fiskar samt för utter.

Om kraftverket byggs upp behövs ett bra kontrollprogram där tjockskalig målarmussla, hårklomossa följs upp regelbundet och utter i viss mån också följs upp.

Mycket sediment hamnade i Skeingesjön och Tuvesjön vid dammhaveriet. Markägare vill att sedimenten tas bort men det är ej så lätt. Tekniskt sätt så handlar det om en muddring och då krävs en teknik som inte grumlar vattnet. Sugmuddring är då det enda möjliga alternativet. Att sen lokalisera och ta bort det sediment som kommer från olyckan är mycket svårt.

Sen skall sedimentet hanteras på land och placeras på ett lämpligt ställe. Givetvis har en muddring också flera negativa bieffekter om man försöker ta bort sedimentet bl.a. grumling och spridning av föroreningar som varit bundna till sedimentet eller lösta i sedimentets porvatten.

Naturingenjörerna och andra experter resonerar att sammantaget kan man inte anse att det varken är ekonomiskt eller biologiskt försvarbart att göra den insats som krävs för att ta bort denna mängd sediment.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Lunds botaniska Förening. Floraväktarverksamheten i Skåne 25 år. 1988-2013. Botaniska notiser Volym 147, häfte 3. 25 juni 2014.
- Länsstyrelsen, Bager. H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*. 2009.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- MS Naturfakta, M. Svensson m. fl. 2012. Inventering av tjockskalig målarmussla *Unio crassus* i Helge å mellan väg 1944 och Vieåns utlopp.
- Månsson. J-I. och Collvin. L. 2015. Skeingesjön – nätprovfiske 2014
- Naturvårdsingenjörerna AB. 2015. Rapport 2015 Bedömning av biologiska effekter efter kraftverksolyckan i Hästberga.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund
- SGU:s vägledning: <http://www.sgu.se/samhallsplanering/planering-och-markanvandning/grundvatten-i-planeringen/grundvattenberoende-ekosystem/>
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningsmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.
- Viss hemsida: <http://viss.lansstyrelsen.se/Waters.aspx?waterMSCD=WA39065574>

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.
4. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

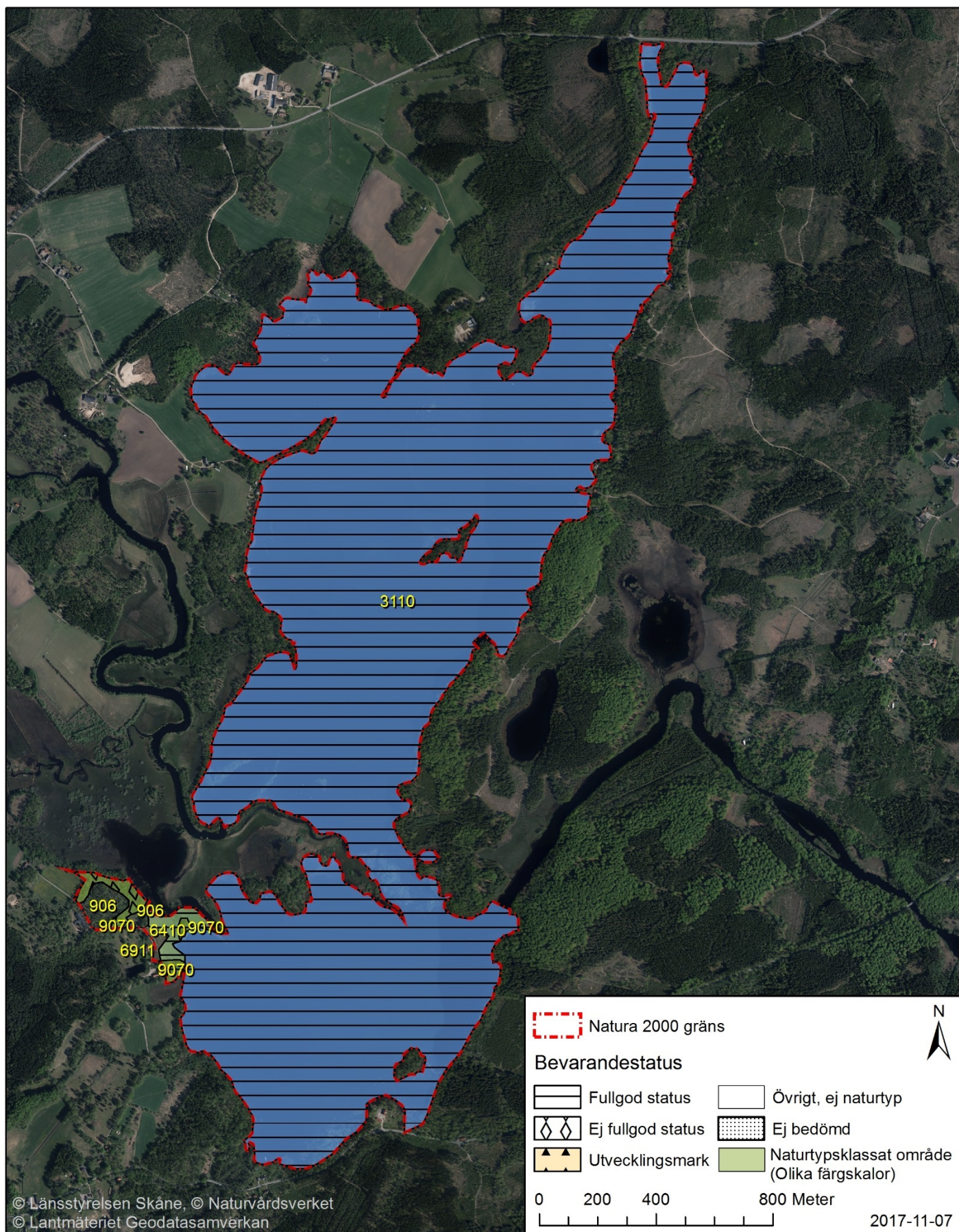
Planförfattare: Lars Collvin

Senast reviderad 2017-11-03 av Marie Björkander

Natura 2000-området Skeingesjön, SE0420299 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Natura 2000-naturtyper

- 3110 - Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden
- 6410 - Fuktängar med blåttåtel eller starr
- 9070 - Trädklädd betesmark

Icke-naturtyper

- 906 - Triviallövskog
- 6911 - Öppen kultiverad betesmark

Bilaga 3, Mått för ålder och grovlek per trädslag samt mängdbedömningar.

Diametergräns för grova träd per trädslag. Trädens diameter mäts vid brösthöjd.

Ek och bok	80 cm
Alm och ask	60 cm
Övriga ädellövträd	50 cm
Sälg	40 cm
Rönn	30 cm
Övriga triviala lövträd	50 cm
Tall och gran	70 cm

Ungefärlig nedre **åldersgräns för gamla träd per trädslag.** Med "gamla träd" avses biologiskt gamla träd med en annan epifytflora, insektsfauna, barkstruktur och/eller stamform som avviker från yngre vuxna träd. Trädens grovlek är inte alltid en säker indikator på ett trädets ålder, då träd i vissa miljöer kan vara senvuxna.

Triviallövträd	100 år
Gran	120 år
Tall	150 år
Ek	200 år
Bok	150 år
Övriga ädellövträd	150 år

Bedömning av den **totala mängden död ved** (stående + liggande).

Lite	< 5 m ³ /ha
Måttligt	5 – 15 m ³ /ha
Rikligt	15 – 40 m ³ /ha
Mycket rikligt	> 40 m ³ /ha

Bedömning av den **totala mängden gamla träd** och **totala mängden grova träd.**

Saknas	Inga grova/gamla träd upptäckta
Enstaka	< 2/ha
Tämligen allmän	2 – 10/ha
Allmänt - rikligt	> 10/ha

Bilaga 4, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Naturtyp/Organism grupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan fakta
Kärlväxter	ask	<i>Fraxinus excelsior</i>	EN
	gullviva	<i>Primula veris</i>	F
	flytsäv	<i>Isolepis fluitans</i>	VU
	grönvit nattviol	<i>Platanthera chlorantha</i>	F
	klockgentiana	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	VU, F, Ågp
	klotgräs	<i>Pilularia globulifera</i>	VU
	krypfloka	<i>Helosciadium inundatum</i>	EN, F
	nålbjörnbär	<i>Rubus scissus</i>	NT
	safsa	<i>Osmunda regalis</i>	
	sydspärgel	<i>Spergula arvensis subsp. arvensis</i>	NT
	sjötätel	<i>Deschampsia setacea</i>	VU
	skogsalm	<i>Ulmus glabra</i>	CR
Grod- och kräldjur	kopparödla	<i>Anguis fragilis</i>	F
	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
	vanlig snok	<i>Natrix natrix</i>	F
Lavar	lunglav	<i>Lobaria pulmonaria</i>	NT
	stiftklotterlav	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	NT
Fiskar	mal	<i>Silurus glanis</i>	VU, F
	sandkrypare	<i>Gobio gobio</i>	
Fåglar	buskskvätta	<i>Saxicola rubetra</i>	NT
	storspov	<i>Numenius arquata</i>	NT
	stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT

Naturtyp/Organism grupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Annan fakta
Fåglar	hussvala	<i>Delichon urbicum</i>	VU
	gråtrut	<i>Larus argentatus</i>	VU°
Lavar	bokvårtlav	<i>Pyrenula nitida</i>	NT
Blötdjur	äkta målarmussla	<i>Unio pictorum</i>	NT
Mossor	hårklomossa	<i>Dichelyma capillaceum</i>	NT, F
	millimetermossa	<i>Micromitrium tenerum</i>	EN
Däggdjur	utter	<i>Lutra lutra</i>	NT, Ågp

Bevarandeplanen för Skeingesjön

Syftet med Natura 2000-området Skeingesjön i Osby och Hässleholms kommuner är att bevara den värdefulla sjön och betesmarkerna sydost om sjön. Naturtyperna heter Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110) och Trädklädd betesmark (9070). Även Natura 2000-arterna utter och hårklomossa ska bevaras och finnas i livskraftiga populationer.

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000-området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane